Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

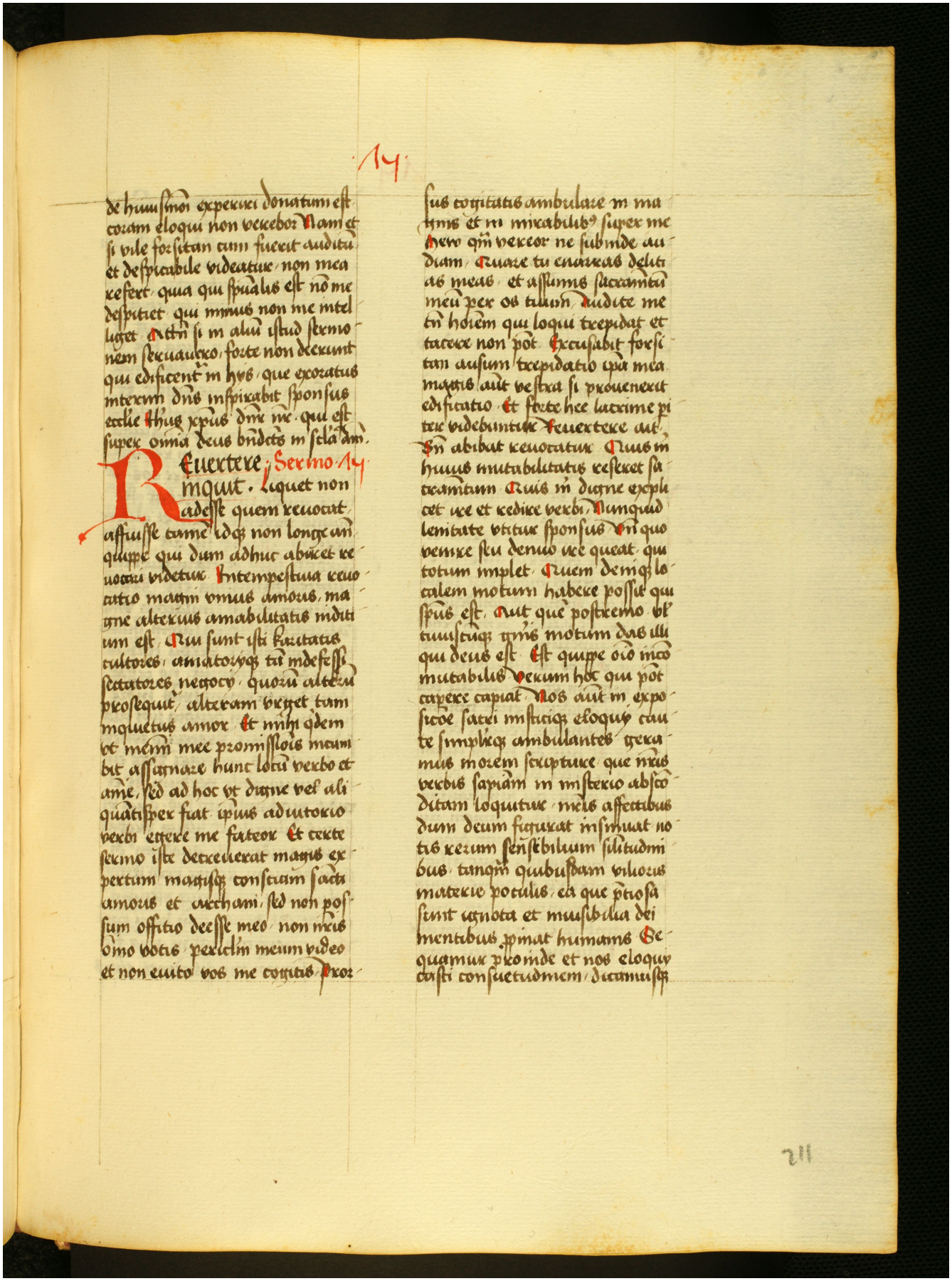

14

de humilitate experiri donatum est
coram eloqui non verebor. Nam et
si vile forsitan tam fuerit auditu
et despicabile videatur non mea
refert quia qui spiritalis est nō me
despiciet qui minus non me intel
liget. Etiam si in alium istud sermo
nem seruauero forte non deerunt
qui edificent in his que exoratus
interim dns inspirabit sponsus
ecclie Ihesus xpus dnr nr. qui est
super omnia deus benedictus in scla sōm.

Reuertere. Sermo 14

Inquit. Liquet non
adesse quem reuocat
affuisse tamen idq; non longe am
quippe qui dum adhuc abiicet re
uocari videtur. Intempestiua reuo
catio matrum omnis amoris, ma
gne alterius amabilitatis indici
um est. Nimirum sunt isti fraternitatis
cultores, amicitiarq; tue indefessi
sectatores, negotiorum quorum alterum
prosequit, alteram breget tam
inquietus amor. Et mihi quidem
ut meum mee promissionis meum
bit assimilare hunc locum verbo et
ame, sed ad hoc ut digne vel ali
quatisper fiat ipius adiutorio
verbi efferre me fateor. Et certe
sermo iste decenerat maius ex
pertum maiusq; conscium sacri
amoris et uerecundiam, sed non pos
sum officio deesse meo non meis
omo votis periclim meum video
et non euito vos me coniuges proxi
sus coniugatis ambulare in ma
ternis et in miraculis super me
hero qm vereor ne subinde au
diam. Quare tu enarrabis delicta
tas meas et assumis sacramentum
meum per os tuum audite me
tri hominem qui loqui trepidat et
tacere non pot. Excusabit forsi
tan ausum trepidatio ipsa mea
magis aut vestra si provenerit
edificatio. Et forte hec lacrime pi
ter videbuntur. Reuertere aut
sin abibat reuocatur. Quis in
hunc mutabilitatis recesserit sa
cramentum. Quis in digne expli
cet ire et redire verbi. Nunquid
lenitate vtitur sponsus vt quo
venire seu denuo ire queat, qui
totum implet. Quem denique lo
calem motum habere possit qui
spus est. Aut que postremo ob
tinuisti tam motum das illi
qui deus est. Est quippe oio meo
mutabilis verum hoc qui pot
capere capiat. Nos autem in expo
sicione sacri mysticiq; eloquij cau
te simplicq; ambulantes ipsam
mus moriem scripture que nris
verbis sapiam in mysterio absco
ditam loquitur meis affectibus
dum deum figuratur insinuat no
tis rerum sensibilium similitudi
bus tanqm quibusdam viliorum
materie potulis, ea que pro sa
cinit ignota et inuisibilia dei
mentibus primat humanis. Se
quamur proinde et nos eloquij
casti consuetudinem dicamusq;

211